

Gironins, gironines, gironinis! Ja som aquí!

És un honor poder donar el tret de sortida de les Fires de Girona d'enguany. Volem agrair a l'alcalde i a tot l'equip de govern per convidar-nos a fer el pregó de Fires, i a dir-hi la nostra, en un esdeveniment tan important per la ciutat de Girona. I que ens hagin fet confiança per pensar que podríem fer-ho avisant-nos amb poca d'antel·lació! No patiu... Veritablement, si d'alguna cosa en sabem, la gent de teatre, és d'improvisar... Així que entomem amb moltes ganes la responsabilitat i el privilegi de prendre la paraula en aquest balcó i esperem estar-ne a l'alçada.

Nosaltres... Bé, nosaltres... Aquí hi estic molt soli... POPOOOOC. (APAREIXEN ELS POLLASTRES) Nosaltres som El Galliner i hem vingut a muntar un bon pollastre! (CRITS DE POLLASTRE)

Aquest any, per nosaltres, ha sigut bon pollastre... Un any ple de canvis importants. I sobretot, si tenir carnet jove o no marca l'edat, nosaltres podem dir que aquest any ens hem fet grans! Celebrem 35 anys de vida!

El Galliner va néixer l'any 1990. Va néixer com neixen els projectes de base, de ciutat: amb un grup de persones molt motivades, amb ganes de fer comunitat i millorar la ciutat de Girona. En aquell moment, un grup de "teatrerus", com s'anomenaven, van muntar l'Associació per la promoció cultural i teatral ACME. ACME. Potser van escollir el nom d'una marca de dinamita fictícia reconeixent que el teatre, des de la ficció, té la possibilitat de rebentar-ho tot. Ho tenien clar. Els seus objectius eren: Defensar la cultura del territori a través del teatre, col·laborar amb entitats públiques i privades amb interessos similars i impulsar coneixements dels corrents artístics del teatre, la dansa, el vídeo, la música i altres arts escèniques.

I per fer-ho, van decidir obrir una escola de teatre a Girona. Fa trenta-cinc anys si volies estudiar teatre te n'havies d'anar a Barcelona... Així que per trencar amb el centralisme, van obrir l'escola de teatre El Galliner. Al Carrer de la Rosa número 5.

Es va inaugurar el 29 d'octubre del 1990. En cinc dies farem trenta-cinc anys oficialment. (CRITS DE POLLASTRES)

Aquell grup de "teatrerus" sabia el que es feia perquè ben aviat l'escola es va omplir de vida, fins al punt que aviat l'espai va quedar petit.

L'any 1993, l'ACME, com tota bona dinamita va petar i va renéixer com a AGT, Associació Gironina de Teatre. Una associació sense ànim de lucre per promoure les arts escèniques a les comarques gironines. Des de llavors, és l'associació que fa que el El Galliner pugui existir.

L'inici de l'escola no va ser fàcil. Hi havia moltes ganes, molt alumnat i molta incertesa també. El curs 93/94, quatre anys després de la seva obertura, l'escola viu una crisi important: Es queda sense seu. El preu del lloguer del local, massa alt per una petita escola de teatre, fa que l'escola deixi el local del carrer de la Rosa. No és cap novetat, ho sabem. Massa sovint, els projectes culturals es veuen desplaçats per la lògica del mercat immobiliari. Tanmateix, El Galliner va resistir. I la ciutat de Girona ens va acollir. Vam anar al Centre Cívic de Santa Eugènia i el Centre Cívic de Sant Narcís. Des d'aquí volem saludar els centres cívics de la ciutat! Visca vosaltres i tota la feinada que feu per a la cultura de base! (CRITS DE POLLASTRES)

Després d'aquest periple per la ciutat de Girona, l'any 1995, El Galliner arriba a la Casa de Cultura. Què dir de la Casa de Cultura? Ha sigut el nostre galliner durant trenta anys... Encara hi trobareu plomes per allà... Ha sigut casa nostra. Al lloc en el qual hem fet créixer com a escola, en el qual ens hem fet grans. Per la Casa de Cultura han passat generacions i generacions de pollastres que estimen les arts escèniques: professorat, alumnes, membres de PAS, famílies, col·legues... Un bon caldo de gallina! Més de 50.000 persones en trenta-cinc anys...

Ciclista interromp a cau d'orella...

He dit 50.000 persones, però no... no eren les mateixes cada any. Puc continuar?

Ciclista fa que sí amb el cap...

Bé... Tanmateix, la població de Girona és d'unes 110.000 persones... Així que no està malament, no? La comunitat del Galliner és extensa, ens agrada pensar que hem sigut porta d'entrada al teatre per molts de vosaltres.

El teatre és una eina indispensable dins la cultura. El teatre és un espai de democratització, de comunitat. Genera esperit crític i teixeix relacions d'amor cap a les altres i cap al món. Coses molt importants tenint en compte que estem vivint un creixement del feixisme.

Ensenyar i aprendre teatre significa ensenyar i aprendre totes aquestes coses. La cultura és un dret de les persones i des del Galliner volem garantir aquest dret. Però no som l'única escola que fa això. Des d'aquí volem saludar a La Moderna, La Diana, l'escola de circ de Girona, l'ERAM... escoles d'arts escèniques que desenvolupen la seva tasca a la ciutat de Girona i Salt. Espais d'amor cap a les arts escèniques que promouen la cultura i fan una millor ciutat de la ciutat de Girona.

Volem agrair/saludar/ als festivals, sales i teatres que aporten espais d'exhibició no només a grans professionals sinó també, a propostes de teatre independent, oportunitats per al talent jove, el teatre amateur i a les arts escèniques fetes a casa.

Volem aprofitar també per recordar dues escoles d'arts escèniques que estan fent una feina inestimable. La Gaza Circus School, a la ciutat de Gaza, que no ha parat d'ensenyar circ i oferir espectacles mentre s'està duent en genocidi israelià. També volem el Freedom Theater de l'assentament de Jenin, a Palestina, amb qui hem col·laborat unes quantes vegades. Una escola que lluita pels drets de les persones palestines a través del teatre. Instem a totes les administracions a fer accions per protegir les vides palestines i a lluitar per un final real del genocidi. (CRITS DE POLLASTRE)

Ja ho veieu, som El Galliner. No hi ha quòrum sobre d'on surt el nom: El Galliner, però ens agrada pensar que és perquè El Galliner és la zona més popular d'un teatre, en la que hi cap tothom. TOTHOM. També és la zona més alçada d'un teatre; des del galliner es veu tot. No es pot amagar res. També des d'aquí ho veiem tot. Veiem toota la ciutat de Girona, des d'aquí dalt. Una ciutat que, per algunes coses ha canviat molt en aquests darrers trenta-cinc anys, en d'altres no ha canviat gens. El centre està irreconeixible! Des d'aquí es veu un 15% d'habitatge d'ús turístic. Aprofitem per saludar-vos: hello, allò, ciao! On és la gent de Girona? Veiem el jovent de Girona... Vuit de cada deu menors de trenta-cinc anys, la nostra edat, no poden marxar de casa... Nosaltres sabem el que és tenir problemes d'habitatge. Sabem que els espais vuits de vida no tenen sentit. Volem els llocs plens de vida, de vida arrelada, de gent amb ganes de teixir comunitats. (CRITS DE POLLASTRE)

També veiem...

Ciclista assenyala un balcó...

Ja veig... una fleca...

Fer que no i assenyalar el del costat.

Ah, una altra fleca...

Fer que no i assenyalar el del costat.

Ah, no... Julieta?

El senyor Gallina fa que sí amb el cap.

Què et passa?

El senyor Gallina fa que fa sorolls.

Ah! Que esperes a Romeu?

El senyor Gallina fa que fa sorolls.

Ah! Que ha anat en busca d'un contenidor on llençar-hi els residus... Paciència, Julieta... Deu ser que en Romeu no troba la targeta.

Veiem també veiem que s'ha recuperat un teatre a Girona. El Teatre Odeon! per fer-ne una botiga de bicicletes. Fins i tot, els edificis més emblemàtics i històrics de Girona no s'han salvat de la fal·lera ciclista d'aquesta nostra ciutat. La Silicon Valley del ciclisme, li diuen. Girona ha quadruplicat els negocis de ciclisme en vuit anys. Però no patiu, gent de Girona... Si hem sigut tres vegades immortals, també ho podem ser una quarta! Podrem contra la invasió ciclista, no?

(CRITS DE POLLASTRE)

I sobretot, des d'aquí veiem la gent de Girona. Aquest any, que ens hem quedat sense edifici, al Galliner hem après una cosa... La nostra escola no és un edifici, la nostra escola és la seva gent. El gran poder de Girona és la diversitat de la seva gent, la seva capacitat de posicionar-se contra les injustícies, la gent que fa d'aquest món un món millor. Vosaltres, gent de Girona, és qui feu que aquesta ciutat sigui el que és. Visca vosaltres! Visca la gent de Girona!

(CRITS DE POLLASTRE)

Per acabar... Us he parlat del passat i del present del Galliner. No voldria acabar sense fer una pinzellada del futur. Està previst que el Galliner ocupi algun dia l'edifici de l'antiga UNED. Ens fa molta il·lusió pensar en la futura seu, però demanem a l'Ajuntament compromís per trobar una solució pel projecte que ocupa l'edifici actualment. No volem deixar ningú al carrer. (CRITS DE POLLASTRE)

I, finalment, des del Galliner hem començat a pensar en quin és l'alumnat del futur... Sabem que ens hem d'adaptar al que està venint... Així que us presentem l'alumnat del futur del Galliner... Mestre!

El ciclista dirigeix la coral de ciclistes.

Girona m'enamora.

Visca Girona Visca les Fires ... i visca la Cultura i el teatre!